

Om abortivbehandling av syfilis med hänsyn till äktenskap och avkomma (auto...

Åhman, [Carl] G[östa]

46 C f B

National Library
of Sweden

Med.
Serum.
(100)
o

Särtryck ur *Hygiea*, häft 12. 1921.

**Om abortivbehandling av syfilis med hänsyn till äktenskap
och avkomma (autoreferat).**

Av

G. Åhman.

Föredraganden framlade en kasuistik omfattande 14 abortivbehandlingade fall, som sedermera fått avkomma, och där han varit i tillfälle att kliniskt och serologiskt en längre tid observera såväl föräldrar som barn.

Nio av dessa fall voro män, och av dessa kommo sju till behandling mycket tidigt, så att de från början och under hela behandlingens gång voro Wassermannfria. Dessa fall fingo åtta salvarsaninjektioner à gm 0.4—0.5 i rask följd jämte Hg-injektionskur till en början med Sal-Hg sedermera med Ol. mercurioli eller någon annan "grå olja". Ett fall kom till behandling, sedan W. R. redan blivit positiv. Reaktionen var försvunnen vid den femte salvarsaninjektionen och förblev sedan borta. Behandling som föregående. Det nionde fallet kom till behandling först, när roseolet börjat framträda. Han behandlades med tre kombinerade salvarsan-Hg-kurer bestående av 8+6+4 salvarsaninjektioner + Hg-injektionskurer. Vid slutet av den första kuren blev W. R. negativ, men under den andra kuren uppträdde ånyo en kortvarig positiv fas. Som abortivförsök betraktad var det alltså tydligt att denna behandling ej skulle lyckas utan måste fortsättas på vanligt kroniskt intermittent vis. Patienten fick också trots allt ett par år senare ett serologiskt recidiv och blev då föremål för ytterligare behandling.

Alla dessa fall ha stått under mångårig klinisk och serologisk observation, och de åtta förstnämnda ha förblivit recidivfria. Två av de tidiga fallen hade emellertid redan före behandlingens början hunnit smitta sina dåvarande fästmör (sedermera hustrur), som också ingå i min kasuistik (se nedan). De övriga sju (alltså även det tidiga sekundärfallet, som fick serologiskt recidiv,) ha däremot med sina friska hustrur avlat friska barn, enligt vad som synes framgå av en långvarig klinisk och serologisk observation av samtliga såväl mödrar som barn.

Detta glädjande förhållande står ju i god överensstämmelse med den åsikten att det ej gives någon paternell (germinativ) kongenitallues, utan att förutsättningen för medfödd syfilis är den, att modern först skall hava varit smittad. Dessa abortiv-

behandlade män, de må nu i verkligheten ha varit definitivt återställda eller icke (det senare var ju förhållandet med den ovan nämnda sekundärluetikern,) ha alltså ej infekterat sina hustrur som därför fått friska barn.

De fem kvinnliga fallen voro alla primärfall, därav tre tidiga fullständigt seronegativa och två med redan inträdd positiv W. R. Ett av de positiva fallen fick endast 5 salvarsan-injektioner + 6 salicyl-Hg-inj. + 7 Ol. mercurioli-injektioner. W. R. var vid den femte salvarsaninjektionen ännu positiv. Patienten som efter denna behandling försvann, synes hava koncipierat vid samma tid, som hon smittades. Behandlingen var ju uppenbarligen otillräcklig och resultatet blev också ett syfilitiskt barn. Den andra seropositiva patienten fick 8+4 och de tre tidiga 8 salvarsan-injektioner i rask följd jämte Hg-kurer som vanligt. Dessa fyra koncipierade alla längre eller kortare tid efter behandlingens slut och födde friska barn, därav två i äktenskap med de förutnämnda redan infekterade och abortivbehandlade männen.

Föredragaren ansåg kommande eventuella moderskap och avkommans intresse vara en indikation att behandla kvinnliga syfilitici med en alldeles särskild energi, och när det gäller för läkaren att avge sitt "consensus matrimonii" borde större fordringar ställas på kvinnor än på män. Huruvida man gentemot abortivbehandlade män, såsom t. ex. tidiga seronegativa fall, som fått en intensiv salvarsanbehandling, och där prognosen enligt nu samlad mångårig och stor erfarenhet synes vara mycket god, kan vara liberalare än förr med att ge tillstånd till äktenskap, ville föredragaren tills vidare lämna därhän, ehuru han nog trodde att så skulle visa sig vara fallet. Själv höll han fast vid sin hittillsvarande fordran på tvåårig klinisk och serologisk observation såsom vid annan syfilisbehandling och detta så mycket mer som han varit i tillfälle att undantagsvis en och annan gång konstatera misslyckandet av abortivkurer, även då de företagits under de allra gynnsammaste förutsättningar. Bristande observation av sådana fall kan naturligtvis ge anledning till de ödesdigraste konsekvenser vis-à-vis äktenskap och avkomma.

Fackmannen ställes för övrigt icke så ofta, som man skulle tro, inför frågan om han kan ge tillstånd till äktenskap. Han blir nämligen i allt för många fall av patienterna ställd inför fullbordade fakta i form av redan bestående sexuella förbindelser inom eller utom äktenskapet, och i den mån dessa fakta äro ofrånkomliga, kan läkarens åtgärd endast bli att ställa dessa patienter under noggrann observation och att behandla dem energiskt, speciellt eventuella mödrar.

